

Szakmai Gyakorlat Hollandiában 2012.10.27.-2012.11.24.

Orbán Dorottya
Gyógypedagógiai asszisztens

Előkészületek

Nyár elejére összeállt az idei csapat. Augusztus végén, Tihanyban részt vettünk a pszichológiai felkészítőn. Megismerkedtünk egymással, és a különböző feladatok, játékok révén megtanulhattuk, hogyan dolgozzunk együtt, hogyan oldjuk meg a konfliktushelyzeteket.

A tanév beköszöntével megkezdődtek a nyelvi órák, melyek segítségével nemcsak meglévő tudásunkat csiszolhattuk, hanem a saját szakmánk területére kiterjedő szakmai angol tudásunkat is bővíthettük. Ez nagyon hasznosnak bizonyult a kint töltött

idő alatt.

Az előkészületeket a kulturális felkészítő zárta, melynek során mindenki egy választott témában tartott kiselőadást. Én Hollandia történelmét választottam, ami - elsőre bár nagy falatnak tűnt - , végül sikerült. Miután mindenki megtartotta előadását a saját témájában, teljesebb képet kaptunk Hollandiáról, és annak kultúrájáról.

Az indulás előtti héten még kaptunk egy kis útbaigazítást arról, miként tudunk praktikusán - nem a fél lakást becsomagolva - bepakolni az elkövetkezendő négy hétre.

Érzékenyítés

Október 27-én, 10 órakor találkoztunk a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren. Miután búcsút vettünk szeretteinktől, alig két óra múlva már a repülőn ültünk. Sokaknak ez volt az első felhők felett töltött élménye. A felszállás során azon imádkoztam, hogy minél hamarabb legyen már vége. Természetesen a látvány, ami elém tárult hamar megváltoztatta a véleményem a repülésről, így a leszállást már kifejezetten élveztem.

Amszterdamból vonattal indultunk tovább. Késő este érkeztünk meg Grouba, leendő szálláshelyünkre. Másnap felfedeztük a várost.

A város gyönyörű volt, a házak otthonosak, leginkább egy mesebeli falucsóra emlékeztetett minket. A szálláshelyünk egy nagy téglapépület volt, melyben apartman lakások voltak kiépítve. Én az egyik tetőtéri szobába kerültem, melynek még

terasza is volt, így nem volt okom panaszra. A szomszédos szobát kineveztük társalgónak, így ott volt alkalmunk esténként összeülni, beszélgetni, és közösen főzőcskézni.

Az első héten ellátogattunk a leeuwardeni ROC Friese Poort iskolába, ahol megismerkedtünk Hylcoval, illetve a holland tanárokkal, akik nagyon kedvesen fogadtak minket. Az épület hatalmas és nagyon modern volt.

Elvittek minket a drachteni Friese Poortba is, ahol részt vehettünk egy kézműves órán. Filcből készítettünk egy képeslapot, amit később elküldtek az otthoniaknak.

Ezután egy lelkileg kissé megterhelő, de felejthetetlen élmény következett. Ellátogattunk egy olyan nappali ellátó intézménybe, ahol súlyos és igen súlyos értelmi fogyatékos felnőtteket

gondoznak. Először sokan - jómagam is - nehezen fogadtuk be az ott látottakat, de amint elvittük őket sétálni, és énekeltünk nekik mindenki ben oldódott a feszültség. Nagyon tetszett, hogy itt egy lakóparkban élnek a gondozottak más, normál családokkal együtt, és nem elzárva. Ez jó példa lehet Magyarország számára is, mert az elfogadás nagyon fontos

dolog.

Az első hét programjához tartozott a leeuwardeni kórház megtekintése is. Lenyűgöző látvány volt a hatalmas épületkomplexum, a modern felszerelés és az ottani légkör. Láthattuk a fogászati részleget, illetve a gyermekosztályt. Nagyon barátságosak voltak az ott dolgozók, elmagyaráztak mindent, amit tudni akartunk.

Később, egy nagyon kedves idegenvezető segítségével feltérképezhettük Leeuwardent, mind történelmi, mind pedig kulturális és építészeti szempontból.

Szakmai gyakorlat

A második héttől kezdve mindannyian, heti négy napot töltöttünk egy gyakorlóhelyen. Az iskola - ahova kerültem - a School Lyndensteyn mozgássérült, illetve halmozottan sérült, általában mozgás-és értelmi fogyatékos gyerekeknek helyet adó oktatásai intézmény. Az iskolához tartozott még egy hatalmas terápiás komplexum is, ahol a rehabilitációs és terápiás

foglalkozások zajlanak. Tseard – a vezető - elmondta, hogy az ország minden területéről

járnak ide gyerekek 3 éves kortól 16 éves korig. Három típusú osztály van. Az egyikbe csak mozgásszervi problémával küzdő diákok járnak. A másikba azok a gyerekek járnak, akik 70-90 közötti IQ hányadossal rendelkeznek. Van a 70 IQ hányados alatti tanulók osztálya. A normál osztályba járók az általános tananyag alapján tanulnak, a másik kettőben inkább gyakorlati képzés folyik. Az utóbbiakban elsősorban az önellátásra, az önállóságra nevelésre fektetik a hangsúlyt. A gyakorlati időmet a WMBO 3-as osztályában töltöttem, ahova 15 év körüli, csak mozgásszervi problémával rendelkező fiatalok járnak. Az első héten megismerkedtem az iskolában alkalmazott Montessori- módszerrel. Ennek alapján alapvetően a tanuló maga osztja be az idejét, és dönti el, hogyan dolgozza fel a tananyagot, a tanár csak segíti, irányt mutat neki. Ez a pedagógiai módszer nagyon tetszett, mert önállóságra, jó problémamegoldásra nevel. A gyerekek tudják, mit akarnak, vannak céljaik. A tanórák inkább emlékeztetnek egy tanulókörre. A gyerekek bármikor felkelhetnek, nem kell engedélyt kérni a terem elhagyására. Ha frontális tanulás van, akkor is odamehetnek egymásnak segíteni. Meglepő volt számomra, hogy a nagy szabadság ellenére sem voltak magatartásbeli problémák. A diákok tisztelték tanáraikat, a pedagógusok pedig egyenrangú félként bántak tanítványaikkal. Leginkább angol órákon és az önkiszolgálási feladatokban tudtam segíteni, illetve tartottam a gyerekeknek egy angol nyelvű prezentációt Magyarországról. Láthattam zeneterápiát is, illetve elkísértem a gyerekeket egy integrációs napra egy normál iskolába. Úgy tapasztaltam, hogy nálunk elfogadóbbak a gyerekek, hamarabb nyitnak sérült társaik felé, mint itt.

Összességében nagyon élveztem az itt eltöltött három hetet. Olyan élményekkel, ismeretekkel gazdagodtam, melyeket itthon is tudok, és fogok is használni. A hollandok nagyon kedvesek és figyelmesek voltak, készségesen elmagyaráztak mindent, amit tudni szerettem volna.

Kulturális programok

Minden hét szombatján egy-egy kulturális programon vehettünk részt. Első héten Amelandra utaztunk, ahol egy biciklistúra keretében megnézhattuk az Északi-tenger partvonalát. Gyönyörű látványt nyújtott a tenger. Nekem ez

volt a kedvenc programom az összes közül. A második héten olyan kiváltságban lehetett részünk, melyben sok holland lakosnak soha. Találkozhattunk a holland Mikulással, a Sinterklaassal, és megnézhettük hogyan készülődnek a Fekete Péterek a felvonulásra. Felülhettünk a Sinterklaas hajójára, és végignézhettük ezt a különleges és vidám ünnepet. A

harmadik héten egy egész napot töltöttünk Amszterdamban, Hollandia fővárosában. Rengeteg féle embert láttunk, igazi multikulturális város. Megnéztük a turisták számára kihagyhatatlan látnivalókat, múzeumokat.

Az utolsó héten részt vettünk egy búcsúvacsorán, illetve elkészöntünk Hylcotól és az összes programban résztvevő tanártól. A gyakorlati helyemen a gyerekek egy kis meglepetéssel készültek, ami nagyon meghatott, így még fájóbb volt az elválás.

Összességében nagyon élveztem az itt eltöltött négy hetet. Rengeteg élménnyel és tapasztalattal lettem gazdagabb, melyeket maradéktalanul fel tudok majd használni a jövőben.